

Dimineți înlăcrimate

Mirimirela

Pluteam prin vis
De dimineți înlăcrimate
Și rătăceam
Cu frunzele-de dor-uscate
Prin veri, duios
Trecute, duse și uitate...

Mă întorceam
Din gând în gând la tine, mamă
Îmi era dor
De mângâierea ta, de colțul
De năframă
Cu care ochii ni-i ștergeam

Pe rând, ușor...
Apoi mă ridicai în brață
Și razele
De soare mi le-așterneai, covor
Le descântai
Și-mi dăruiai lumină-n viață.

O, cum să fac
Să îți întorc lumina-n prag
Și-o lacrimă
Curată, pură și divină
Să spele blând,
Visul și...sufletul tău plătând.